

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 1T/28/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116010764
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2116010764.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mariánom Dunčkom na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 20. marca 2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
K. J., nar. XX.XX.XXXX v K.,
trvale bytom S.,
t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje nezaopatrené dieťa - mal. K. J., nar. XX.XX.XXXX, rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 21.01.2015 č. k. 18P/47/2014-22, právoplatným dňa 14.02.2015, tak, že je povinný prispievať na jeho výživu sumou vo výške 50,00 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky J. H., trvale bytom T. XXX, si v mieste bydliska a ani inde na území Slovenskej republiky riadne neplnil vyživovaciu povinnosť, čím mu za obdobie od júna 2015 až do dňa 20.03.2018, s výnimkou obdobia od 29.01.2018 do 20.03.2018, kedy bol vo výkone väzby a nemal žiaden finančný príjem, ako aj s výnimkou období od 01.12.2016 do 28.02.2017 a od 01.06.2017 do 31.07.2017, kedy poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 61,60 €, zároveň bol v obdobiach od 12.12.2016 do 05.02.2017 a od 29.05.2017 do 08.08.2017, kedy bol vyradený pre nespokojnosť, vedený na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, v ktorých obdobiach od 01.12.2016 do 28.02.2017 a od 01.06.2017 do 31.07.2017 mal podľa posúdenia predbežnej otázky súdom povinnosť plniť si vyživovaciu povinnosť vo výške 30% zo sumy životného minima mesačne na svoje maloleté dieťa (t.j. 27,13 € za obdobie od 01.12.2016 do 30.06.2017 a od 01.07.2017 vo výške 27,32 €), čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 125,84 €, pričom napriek existencii vyživovacej povinnosti nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti a nerozvinul dostatok úsilia k nájdeniu si stáleho zamestnania, ktoré by mu umožnilo si vyživovaciu povinnosť plniť v stanovenej výške, keď bol zamestnaný len na dobu určitú u spoločnosti N., s.r.o. od XX.XX.XXXX do 24.04.2017 s priemerným mesačným príjmom vo výške 346,59 €, inak nebol vedený v evidencii Sociálnej poisťovne u žiadneho iného zamestnávateľa, na výživu mal. syna neprispieval ani žiadnym iným spôsobom, a skutok spáchal napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 08.07.2013 č. k. 1T/97/2013-76, právoplatným dňa 24.07.2013, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 24.04.2014,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a tohto činu sa dopustil, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák.

a odsudzuje sa:

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 22.04.2016 na Okresný súd Trnava obžalobu na K. J. pre skutok právne posúdený ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

v období od mesiaca jún 2015 až doposiaľ si v mieste bydliska a ani inde na území Slovenskej republiky ako otec maloletého K. J., nar. XX.XX.XXXX, riadne neplní vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva zo zákona o rodine a rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 18P/47/2014-22 zo dňa 21.01.2015, právoplatného dňa 14.02.2015, tak, že je povinný prispievať na výživu mal. K. sumou vo výške 50,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky J. H., trvale bytom T. č. XXX, hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti a túto si pravidelne a v plnej výške neplnil, pričom v tomto období pracoval iba brigádne, z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vyradený pre nespoluprácu a teda nevyvinul dostatok úsilia, aby si zlepšil svoju finančnú situáciu a mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť v plnej výške, na výživu syna neprispieval ani žiadnym iným spôsobom, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 510,00 €, a tento skutok spáchal napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/97/2013-76 zo dňa 08.07.2013, právoplatným dňa 24.07.2013, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok nepodmienečne, pričom z výkonu tohto trestu bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 2Pp/19/2014 zo dňa 24.04.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.04.2014.

Obžalobu predniesol prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na hlavnom pojednávaní dňa 20.03.2018 so zmenou právnej kvalifikácie skutku na prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., na čo boli obžalovaný a jeho obhajca súdom upozornení v predvolaní, resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania.

V predmetnej veci na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie spočívajúce vo výsluchoch obžalovaného K. J. a tiež poškodenej J. H., ako aj boli oboznámené listinné dôkazy zo spisu.

*** Výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní ***

Obžalovaný K. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že si je vedomý neplnenia si svojej vyživovacej povinnosti. Ďalej uviedol nasledovné: „S pani H. mám syna narodeného 11.07.2005. Je mi určené výživné vo výške 50,00 €, ktoré mám platiť pani H.. Výživné som platil ako som mal peniaze. Zaplatil som rôzne sumy, doklady nemám, peniaze som jej dával k rukám bez dokladu. Nevieť povedať, koľko som mal zaplatiť celkovo na výživné od júna 2005 doteraz.“ Obžalovaný na hlavnom pojednávaní predložil doklady o zaplatení dlžného výživného, v zmysle ktorých na výživné zaplatil dňa 03.02.2017 sumu 10,00 €, dňa 20.03.2017 sumu 200,00 €, dňa 07.04.2017 sumu 190,00 €, dňa 06.09.2017 sumu 200,00 € a dňa 14.11.2017 sumu 200,00 €. Obžalovaný ďalej dodal: „Okrem tohto som žiadne peniaze nezaplatil. Zaplatil som poškodenej v roku 2016 aj sumu 510,00 €, bolo to asi cez leto. Od 01.06.2015 do dnešného dňa som minulý rok pracoval v Antoline na pracovnú zmluvu cez agentúru N.. Inde som nepracoval. Tie brigády boli u kamaráta, boli sme chystať drevo. Na brigádach som mal príjem 10,00 až 20,00 € za deň,

podľa toho aká bola robota. V O. som mal 560,00 € každý mesiac. Mal som aj exekútorov, to bolo za dve pôžičky. Nemal som exekútorov v súvislosti s touto vecou. Nejaké obdobie v roku 2016 som bol vedený aj na úrade práce. Bolo to asi 7 mesiacov. Od 01.06.2016 doteraz som poberal v roku 2016 alebo 2017 dávku v hmotnej núdzi, asi 2 mesiace. Vyživovaciú povinnosť som si neplnil, lebo som nemal toľko peňazí. Syn chodieval aj za mnou. Raz som mu kúpil loptu, kopačky, na zmrzlinu som mu dal, keď som mal. V dobrom vzťahu som s ním. Odkedy som bol vzatý do väzby, príjem nemám, vo výkone väzby nepracujem. Z úradu práce som bol vyradený, lebo som sa nedostavil, nemal som ani na autobus. Ja som mal tie brigády, preto som nebol vedený na úrade práce.“ Na otázky procesných strán uviedol, že asi 20,00 € mesačne minul na cigarety a alkohol. Mal aj výdavky spojené s jedlom a oblečením. Teraz býval u švagra poškodenej, ktorému dával asi 20,00 až 25,00 € mesačne.

Poškodená J. H. na hlavnom pojednávaní vypovedala nasledovne: „Obžalovaného poznám od 17. rokov. Máme spolu jedno dieťa - syna K.. Vyživovaciú povinnosť má určenú obžalovaný, má platiť sumu 50,00 € a má ich platiť mne ako matke. Mal ich platiť aj od 01.06.2015 až do dnešného dňa.“ Poškodená následne predložila doklady o zaplatení výživného zo strany obžalovaného nasledovne: dňa 12.12.2015 suma 10,00 €, dňa 11.03.2016 suma 10,00 € (za január 2016), dňa 22.12.2016 suma 10,00 €, dňa 03.02.2017 suma 10,00 €, dňa 20.03.2017 suma 200,00 €, dňa 07.04.2017 suma 190,00 €, dňa 14.11.2017 suma 200,00 €. Poškodená ešte dodala nasledovne: „Chýba mi ešte 200-eurový doklad na výživné zaplatené obžalovaným, bolo to za rok 2017, obdobie si nepamätám, kúsok od obdobia, keď zaplatil dňa 14.11.2017. Mój syn so mnou býva od 01.06.2015 doteraz, mám príjem z titulu invalidného dôchodku a rodičovského príspevku. Platím mu obedy, oblečenie. Priemerne je to 50,00 € mesačne. Zvykla som si na to, že obžalovaný mi neplatil výživné, teda nespôsobovalo mi to žiadne problémy. Zaplatil mi aj 510,00 €, je o tom spísané čestné vyhlásenie. Obžalovaný syna nikde nebrával, ani na dovolenky, ani na výlety, nedával mu ani výživné priamo do rúk. Syn chodí do 6. ročníka základnej školy. Žijem aktuálne s priateľom v domácnosti. Platíme podnájom a elektriku. Mesačne je to 111,00 € a platím synovi veci aj do školy.“

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené aj tieto listinné dôkazy: rozsudok OS Trnava sp. zn. 18P/47/2014 z č.l. 2-3, rodný list z č.l. 4, potvrdenie o návšteve školy z č.l. 5, kópia poštového poukazu na adresu z č.l. 14, kópia poštového poukazu na adresu z č.l. 22, tabuľka neplnenia si vyživovacej povinnosti z č.l. 26, správy o povesti na obžalovaného a o jeho rodinných a majetkových pomeroch z č.l. 27-28, 30-35, 38-50 a 58-59, trestný rozkaz OS Senica sp. zn. 3T/157/2005 z č.l. 51-52, trestný rozkaz OS Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/168/2012 z č.l. 53-54, trestný rozkaz OS Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/97/2013 z č.l. 55-56, uznesenie OS Trenčín sp. zn. 2PP/19/2014 z č.l. 57, potvrdenie o návšteve školy z č.l. 60, čestné vyhlásenie z č.l. 84, lustrácia v Sociálnej poisťovni na obžalovaného z č.l. 150, aktuálne správy o povesti na obžalovaného a o jeho rodinných a majetkových pomeroch z č.l. 178, 181 a 184-185, aktuálne lustrácie na obžalovaného z č.l. 186-190 a potvrdenia o zaplatení výživného predložené obžalovaným a poškodenou z č.l. 191-194.

Z týchto oboznámených listinných dôkazov vyplynulo nasledovne:

- Obžalovaný K. J. mal vyživovaciú povinnosť na svoje nezaopatrené dieťa - mal. K. J., nar. XX.XX.XXXX, určenú rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 21.01.2015 č. k. 18P/47/2014-22, právoplatným dňa 14.02.2015, tak, že bol povinný prispievať na jeho výživu sumou vo výške 50,00 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky J. H., trvale bytom T. XXX.
- Jeho syn nemal od 01.06.2015 doposiaľ schopnosť sám sa živiť.
- V období od 01.12.2016 do 28.02.2017 a od 01.06.2017 do 31.07.2017 obžalovaný poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 61,60 € a bol v obdobiach od 12.12.2016 do 05.02.2017 a od 29.05.2017 do 08.08.2017 (kedy bol vyradený pre nespokojnosť) vedený na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie.
- Aj pred inkriminovaným obdobím (t.j. od júna 2015 do 20.03.2018) poberal dávku v hmotnej núdzi, naposledy v období od 01.11.2014 do 31.12.2014, pričom bol aj vedený na príslušnom úrade práce, ale naposledy bol vyradený pre nespokojnosť dňom 28.04.2015, pretože sa nedostavil na úrad práce a nepreukázal splnenie povinnosti aktívne si hľadať zamestnanie.
- V inkriminovanom období podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni bol zamestnaný na dobu určitú u spoločnosti N., s.r.o., od 06.02.2017 do 24.04.2017 s priemerným mesačným príjmom vo výške 346,59 €, inak už nebol vedený u žiadneho iného zamestnávateľa.
- Poškodená ku dňu 08.03.2016 náhradné výživné nepoberala.
- Obžalovaný nebol vedený ani v obchodnom a ani živnostenskom registri.

- Daňové priznania za roky 2014 a 2015 si obžalovaný nepodal.
- Ku dňu 01.12.2015 bolo voči nemu vedených na Okresnom súde Senica viacero exekučných konaní, ktoré neboli doposiaľ úspešné.
- Obžalovaný nebol vlastníkom žiadnych nehnuteľností na území Slovenskej republiky.
- Obžalovaný poberal v mesiacoch apríl a máj 2017 od Sociálnej poisťovne nemocenské dávky v celkovej výške 186,30 €.
- V skúšobnej dobe určenej mu pri podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody na podklade uznesenia Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.04.2014 sp. zn. 2PP/19/2014 sa obžalovaný dňa 04.08.2015 osvedčil.

*** Výrok o vine ***

Súd v zmysle vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní (výpovedí obžalovaného a poškodenej a listinných dôkazov) ustálil, že obžalovaný nemal od vzatia do väzby, t.j. od 29.01.2018 až do rozhodnutia súdu dňa 20.03.2018 možnosť plniť si vyživovaciu povinnosť, nakoľko nemal žiaden príjem, pričom v obdobiach od 01.12.2016 do 28.02.2017 a od 01.06.2017 do 31.07.2017 mal podľa posúdenia predbežnej otázky súdom (§ 7 ods. 1 Tr. por.) povinnosť plniť si vyživovaciu povinnosť vo výške 30% zo sumy životného minima mesačne na svoje maloleté dieťa (t.j. 27,13 € za obdobie od 01.12.2016 do 30.06.2017 a od 01.07.2017 vo výške 27,32 €), nakoľko v týchto obdobiach poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 61,60 € a podľa názoru súdu tak nebolo v schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch obžalovaného si vyživovaciu povinnosť v určenej výške.

Tabuľka znázorňuje vyššie uvedené úvahy súdu, ako aj obsah vykonaných dôkazov (ich závery pre právne posúdenie veci) na hlavnom pojednávaní:

Obdobie	Obžalovaný mal uhradiť	Obžalovaný uhradil	Poznámka
6/2015	50,00 €	0,00 €	-
7/2015	50,00 €	0,00 €	-
8/2015	50,00 €	0,00 €	-
9/2015	50,00 €	0,00 €	-
10/2015	50,00 €	30,00 €	-
11/2015	50,00 €	0,00 €	-
12/2015	50,00 €	10,00 €	-
1/2016	50,00 €	0,00 €	-
2/2016	50,00 €	0,00 €	-
3/2016	50,00 €	10,00 €	-
4/2016	50,00 €	0,00 €	-
5/2016	50,00 €	510,00 €	(č.l. 84 a 100)
6/2016	50,00 €	0,00 €	-
7/2016	50,00 €	0,00 €	-
8/2016	50,00 €	0,00 €	-
9/2016	50,00 €	0,00 €	-
10/2016	50,00 €	0,00 €	-
11/2016	50,00 €	0,00 €	-
12/2016	27,13 €	10,00 €	Obžalovaný poberal dávku v hmotnej núdzi
1/2017	27,13 €	0,00 €	Obžalovaný poberal dávku v hmotnej núdzi
2/2017	27,13 €	10,00 €	Obžalovaný poberal dávku v hmotnej núdzi a od 06.02.2017 bol zamestnaný
3/2017	50,00 €	200,00 €	Obžalovaný bol zamestnaný
4/2017	50,00 €	190,00 €	Obžalovaný bol do 24.04.2017 zamestnaný a od 25.04.2017 poberal nemocenské dávky (č.l. 178)
5/2017	50,00 €	0,00 €	Obžalovaný poberal do 17.05.2017 nemocenské dávky (č.l. 178)
6/2017	27,13 €	0,00 €	Obžalovaný poberal dávku v hmotnej núdzi
7/2017	27,32 €	0,00 €	Obžalovaný poberal dávku v hmotnej núdzi
8/2017	50,00 €	0,00 €	-
9/2017	50,00 €	200,00 €	-
10/2017	50,00 €	0,00 €	-
11/2017	50,00 €	200,00 €	-
12/2017	50,00 €	0,00 €	-

1/2018 50,00 € 0,00 € Obžalovaný bol dňa 29.01.2018 vzatý do väzby
2/2018 0,00 € 0,00 € Obžalovaný bol vo väzbe
3/2018 0,00 € 0,00 € Obžalovaný bol vo väzbe

Obžalovaný teda od júna 2015 až do dňa 20.03.2018 mal uhradiť výživné vo výške 1.485,84 €, pričom uhradil len výživné vo výške 1.360,00 €, teda mu vznikol dlh vo výške 125,84 €.

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivo a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe, po jeho modifikácii na podklade záverov a úvah súdu (ktoré sú popísané vyššie), zároveň so stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku a so zmenou právnej kvalifikácie na prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. (ako to je uvedené vyššie), stal a že tento skutok spáchal obžalovaný Mário J..

Obžalovaný sa počas hlavného pojednávania bránil tvrdením, že vyživovaciu povinnosť si neplnil, lebo nemal toľko peňazí.

Prezentovaná obrana obžalovaného však bola vyvrátená vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní, ktorého výsledky boli v neprospech obžalovaného.

Vykonané dokazovanie preukázalo, že obžalovaný K. J. okrem iného napriek existencii svojej vyživovacej povinnosti nevyužil všetky možnosti a schopnosti a nerozvinul dostatok úsilia k nájdeniu si stáleho zamestnania, ktoré by mu umožnilo plniť si vyživovaciu povinnosť v stanovenej výške (teda 50,00 € mesačne), keď bol počas inkriminovaného obdobia zamestnaný len na dobu určitú u jediného zamestnávateľa (od 06.02.2017 do 24.04.2017), inak nebol vedený v evidencii Sociálnej poisťovne u žiadneho iného zamestnávateľa a z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol aj v inkriminovanom období vyradený pre nespokojnosť. Taktiež obžalovaný na výživu mal. syna neprispieval ani žiadnym iným spôsobom (okrem peňažných plnení).

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní súd uznal obžalovaného Mária J. vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., nakoľko boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu, pričom bol tiež naplnený aj kvalifikačný znak - po dlhší čas, keďže obžalovaný vyživovaciu povinnosť neplnil jednoznačne nie krátke obdobie. Obžalovaný teda najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas) a tohto činu sa dopustil, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Z pohľadu skutkovej vety výrokovej časti tohto rozsudku oproti skutkovej vete v obžalobe je nutné poznamenať, že vzhľadom k tomu, že sa obžalovaný K. J. osvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, a teda trest, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený, sa v zmysle § 68 ods. 3 Tr. zák. považuje za vykonaný dňom podmiennečného prepustenia, t.j. 24.04.2014, bolo potrebné upraviť skutkovú vetu a neuvádzať už v nej toto podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pričom právna kvalifikácia skutku zostala nezmenená, keď zostal naplnený alternatívny kvalifikačný znak (hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený). Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska svojho veku v inkriminovanom období a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na jeho nepríčetnosť či zníženie príčetnosti. Naplnená bola i subjektívna stránka, t.j. zavinenie, pretože obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chcel spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť alebo ohroziť záujem ním chránený. Naplnený bol i objekt útoku a objektívna stránka, t.j. také konanie obžalovaného, ktoré vyplýva zo stíhaného skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku.

*** Výrok o treste ***

Z oboznámených správ o povesti obžalovaného vyplynulo, že bol v minulosti už trikrát súdne trestaný pre trestný čin zanedbania povinnej výživy, pričom v prípade dvoch odsúdení sa už na neho hľadí, ako

keby nebol odsúdený. Jediné doposiaľ nezahladené odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 08.07.2013 č. k. 1T/97/2013-76, právoplatným dňa 24.07.2013, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., pričom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, ktorý vykonal dňa 24.04.2014 (resp. ako už bolo uvedené vyššie - bol z jeho výkonu dňa 24.04.2014 podmienene prepustený a v určenej skúšobnej dobe sa osvedčil). Iné trestné konanie sa proti nemu na súdoch v Slovenskej republike nevedie. Za obdobie od 15.10.2014 do 05.05.2016 bol viackrát priestupkovo postihovaný, bolo to jedenkrát pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu blokovou pokutou a štyrikrát pre priestupky na úseku cestnej premávky, z toho raz blokovou pokutou a trikrát pokutou uloženou v správnom konaní. Z miesta bydliska nebol obžalovaný bližšie hodnotený.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Súd preto po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím k tomu, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zák. - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a nezistil príťažujúce okolnosti (tú podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. mu nemohol aj vzhľadom na jedno nezahladené odsúdenie priznať, lebo toto bolo súčasťou právnej kvalifikácie), dospel k záveru, že obžalovanému Máriaovi J. je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov (t.j. skoro v strede upravenej trestnej sadzby, t.j. podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na úpravu trestnej sadzby z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností, keď trest mohol ukladať po úprave v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. v sadzbe od 12 mesiacov do 44 mesiacov) so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a iné zaradenie sa v jeho prípade súdu nejavilo ako dôvodné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

Súd zároveň nezistil splnenie zákonných podmienok na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., pričom na okolnosti, ktoré by mohli prípadne umožniť aj mimoriadne zníženie trestu, nepoukazoval v priebehu trestného konania ani sám obžalovaný.

Súd dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného bude naplnený vyššie uvedeným nepodmienečným trestom odňatia slobody aj s poukazom na to, že podmienčným prepustením skrátený predošlý nepodmienečný trest odňatia slobody u obžalovaného zjavne nesplnil svoj účel. Obžalovaný sa napriek predošlému postihu opätovne dopustil toho istého trestného činu, teda je tzv. špeciálnym recidivistom. Aby tak bol naplnený účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorým je okrem iného aj ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, bolo potrebné uložiť tento druh trestu práve vo vyššie uvedenej výmere.

Súd zároveň nezistil splnenie podmienok na uloženie „ďalšieho“ trestu obžalovanému či ochranného opatrenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.